

Köbenhavn. 1 Nov. 1901.

Helgolandsgade. 19.

Kære Grieg!

Jeg havde så smødt ventet at høre fra dig i anledning af min bog - jeg ville gerne vide din mening om den - men din bauskel forstår jeg nu godt. Min søster har nemlig fortalt mig om din broders plændsel og eventyrlige Død, da gjorde et dybt indtryk på mig. Jeg blev på engang straks lagens og bedrøvet. Og jeg tænkte på, hvor han nu har lidt for katastrofente. Og så mange minder for min ungdom fra vor ungdom strømmede venodigt ind på mig. Jeg erindrede alle de gode stunder, som jeg dengang tilbragte i din broders hjem, og hvilken god lita var veiledet jeg fandt i ham - Jeg troede ham nemlig et gennemsnit en tysk roman, som jeg havde skrevet for 20 års alder, og hvis indgivelse han var klog nok til at forråde mig -

Din broders liv var igvendes tragisk. Under sliddet for det daglige brød måtte han undertrykke de der Kunstnermateris, som han vistnok heldig vilde levet for - Ja, Kunstner som du skulde du kan ha' ventet - selv om han aldrig havde nået

fra i første række.

Jeg vil ikke sige at fräste dig - Det er så
unyttigt i slige tilfælde - Jj vil kun sige dig,
at j i disse dage med så mange Deltagere
har tænkt på dig - Det må være dobbelt
ensomt på 'Trodskøben' for dig nu, omgi-
vet som du er af disse fieste og venodrige
mænd.

Man tror manuskript gennemgår af Litterat,
blev ofte en vinding for Kunstneren - Måske
vil disse smærkesid sætte mærke i din
fremtidige produktion, måske vil dette så
i Kunstnerne træde end blasi lige så rigt
for dig som ~~hvert~~ betrydningfuldt venter i
Hænderne - Det er "Kriget" som blev
til mærke", for at tale med Opimser. -

Jj havde en kedelig reise gennem storm
og søsyge. Jeg måtte tage i land både
i Stavanger og Kristiansand. Da mit bryt
er så svagt, såles j mindre opkastninger
end andre - Det er som om noget vil spise
itid ind i brytet, j j syge da for en blod-
skrubning - Jeg må til Staleis deene venter

Men om j' ikke har penge nok - Det hører
hans dag blott norden-og östenvind her, og j'
møder på symptomer; det kan være længere
ad j' ikke tale, da det blott - Hvis det lykkes
mig at få skine Korrespondancer til det blott,
der belæser godt, vil j' også kunne klare
mig. Det er godt at folk ikke tror, at
j' feles nok, fordi j' er levlig, når j' er
oppe der gang og ude i skole. Sandheden er, at
j' er siggere end nogen anden.

Hos Havnens har j' været flere gange.
De er meget alvorligt med mig, tale ofte om
dig, og fri Ninas og beder at hilse, når j'
skriver. For Peter og frøken Elldine har
j' haft den og fri Ninas hilsen, som de blev
glade ved at modtage.

J' lever formentlig ret ensomt her. En
varm stue og en god bog er min hygge de
lange aftener. Lænder ser j' ikke meget til, han
sagde, at j' ender måtte komme en dag og spise
midter med hør, men j' har end ikke hørt af ham i
den anden vej. Han blev for tiden meget af Høyen
dahl, som opholder sig her.

Tilsket en hjertelig hilsen til dig og fri Ninas
for den gamle ven

John Aulau.